

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

23 Temmuz 2025 S.69

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

2

Tüm Suriye'yi kana ve ölüme buladılar. Acıya ve kedere, tarıfsız işkencelere... En korkunç filmlerde göremeyeceğiniz bir vahşeti sergileyip kahkahalar attılar ve bu soysuz insanlık düşmanı "erdemlerini" filme aldılar. Alevilerle başlattıkları kanlı seferlerini, Dürziler üzerinden devam ettirdiler.

2

Editor

ABD Ve Türkiye: Ateş Neden Bacayı Sardı?

4

Gazhane Beltur'da Eylem

6

Suroç Katliamı 10. Yılında

8

Umut Çakır

Kırılma Anları

11

Taylan Işık

Suriye'de Süreç Nereye Gidiyor?

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

Manşet

Ortaçağ karanlığından çıkıp gelen "ölümün adamları" kan dökmeye devam ediyor. Hem de gözü dönmüş bir vahşilikle...

Tüm Suriye'yi kana ve ölüme buladılar. Acıya ve kedere, tarifsiz işkencelere... En korkunç filmlerde göremeyeceğiniz bir vahşeti sergileyip kahkahalar attılar ve bu soysuz insanlık düşmanı "erdemlerini" filme aldılar. Alevilerle başlattıkları kanlı seferlerini, Dürziler üzerinden devam ettirdiler.

Dünyanın dört bir yanında gelmiş, bizzat dinci faşizmin kamplarında eğitilmiş, donatılmış ve Suriye halklarının üzerine salınmış caniler sürüsü, burada anlatmaktan utandığımız suçları büyük bir inanmışlıkla, "gönül rahatlığıyla" işlemeye devam ediyorlar. Kimi Türkistan'dan, kimi Özbekistan'dan, Çeçenistan'dan kimi, kimi Türkiye'den, çeşitli Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinden... İnsanlıktan nasibini almamış vahşi bir sürü hepsi.

Emperyalistlerin, NATO'nun, İsrail'in, Türkiye'nin ve bölge gericiğinin eliyle Şam'da iktidara taşınan bu "Ortaçağ kalıntıları" ellerinde son model akıllı telefonlar, sanki çeşitli yerleri gezip görmeye, oraları tanıtmaya gitmişler gibi, işledikleri insanlık suçlarını kayıt altına alıyorlar, sosyal medya hesaplarından paylaşıyorlar. Yaptıkları vahşetten, işledikleri suçlardan bu kadar büyük bir gurur duyuyor, kendi alçaklıklarıyla böylesine övünüyorlar! Yüzlerce Dürzi sivil acımasızca katlettiler. Tarifi zor görüntülerden geçilmiyor sosyal medyada.

Kaçırılan, işkence edilerek araçlara doldurulan "savaş ganimeti" gencecik kadınlar... Sokak ortasında bıyıkları yolunan, tıraş edilen "aksakallar"... otomatik silahlarla ateş edilerek binaların balkonlarından atlamaya zorlanan genç erkekler... yakılıp yıkılan konutlar, yağmalanan türlü çeşit mallar, "ganimet" diye alıp götürülen her türden hayvanlar...

Bu vahşi sürünün ardında en başta Türkiye var. ABD-NATO kuvvetleri siyasi ve askeri tam desteklerini sunmuş durumda. İsrail'in "beklenmedik bombardımanına" aldırmanın siz. Onlar da bu oyunun bir parçası. Durumdan faydalanmak, etki ve işgal alanını genişletmek için her tür yalanı söylemeye, "beklenmedik hamleler" yapmaya koyuldular hemen.

Aleviler ve Dürziler... elbette sonrasında sıra en zorlu düşmana, Kürtlere ve Özerk Yönetime gelecek. Rojava devrimini nihayet boğup "tehlikeyi bertaraf edecek"ler. Hesap bu!

Mezhepsel ve etnik farklılıkları sömürerek düşmanlıkları derinleştirmeye çalışıyorlar. Parçalanmış, asla güçlü ve birleşik bir yapıya kavuşamayacak bir Suriye, İsrail'in ve emperyalistlerin çıkarlarına uygun olandır. Dinci faşistlerin ipleri, bu aşağılık plan için gevşetildi.

Suriye halklarının bu kanlı vahşetten kurtulmasının yegane yolu, güçlerini "demokratik bir Suriye" için birleştirmekten, emperyalizme ve tüm bölge gericiğine karşı mücadele birliğini güçlendirmekten geçiyor.

Halkların gerçekten barış içinde bir arada yaşayabilmesi, halklar arasında kardeşliğin gelişebilmesi için demokratik bir Suriye! Bunun için halkların mücadele birliği!... Suriye'de tek çıkar yol budur.

ABD Ve Türkiye: Ateş Neden Bacayı Sardı?

Editör

Dürzi halk, çetelere karşı izlenmesi gereken yolu diğer emekçi halklara gösterdi: Silahlı direniş..

Her şey yolunda işler tıkırında değil miydi? Esad devrilmiş, Suriye çetelere emanet edilmiş, "terörsüz Türkiye" hedefine doğru büyük yol alınmamış mıydı?

Öyleyse bu telaş, korkuyu bastırmak için sağa sola savrulan bu tehditler, "elinizi çabuk tutun yoksa karışmayız haa" efelenmeleri niye? **ABD ve Türkiye'nin son haftalarda içine girdikleri ruh hali tastamam budur desek, yeridir. Bunlara, biraz daha farklı bir kulvardan yol alan siyonist İsrail'i de katabiliriz. Artık saklanamayan korku, bir telaş, bir panik içindeki ruh hali.**

Peki neden?

Çok basit. İşlerin sarpa sarmaya başladığını gördüler de ondan. Her şeyden önce, Suriye'de temel dayanakları olan çetelerin, cinayet işlemekten, katliam yapmaktan, hırsızlık, talan ve yağma yapmaktan başka bir yeteneklerinin olmadığını gördüler.

Suriye halkları ise, bu hırsız, katil, katliamcı çete sürüsüne, daha fazla katlanmadan, isyan etmeye, silahlı direniş yükseltmeye, ayaklanmaya başlamışlardı. Dürzi halk, çetelere karşı izlenmesi gereken yolu diğer emekçi halklara gösterdi: Silahlı direniş..

Aleviler, bu yola girmenin hazırlığını yapıyorlar. Silahlı direniş ve ayaklanmaya hazırlık yaptıklarını mesaj ve videolarla duyuruyorlar. Başka türlü bir şey de beklenmemeli: Her baskı, her katliam eninde sonunda ezilen halklarda bir direniş, bir ayaklanma ruhuna yol açar. Alevilerin bu yola girmeyeceğini düşünmek için hiç bir neden yok. Kiliseleri yakılan, dini değerlerine hakaret edilen Hristiyanların Alevilerle aynı yoldan yürüyeceklerinden emin olabiliriz. Çetelerin hamileri faşist devlet ile ABD, bundan eminler.

Nihayetinde Kürt halkı, silahları bırakmanın kendilerine nasıl bir belaya yol açacağını hem tarihlerinden hem de güncel örnek olarak Dürzi halkın başına gelenlerden biliyor, görüyor ve öğreniyor. Halklar birbirinden öğreniyor, birbirini örnek alıyor,

Ezilen halklar, başta Kürt, Dürzi halkları ve Aleviler, mücadele birliğine yaklaşan adımları hızla atıyorlar. Suriye, bir kez daha büyük bir alt-üst oluşa doğru hızla gidiyor.

birbiriyle bağ kurmaya, dayanışma içine girmeye, mücadele birliği içine girmeye çalışıyorlar.

"Silahsız bir halk önemsiz bir güçtür". Suriye'nin ezilen, katliamlardan geçirilen, hakarete uğratılan halkları, bu gerçeği şimdi tarifsiz acılar pahasına öğreniyorlar; bunu zaten bilen halklar bir kez daha silahlanmanın önemini bilince çıkarıyorlar. Rojava'nın her ulus ve ulusal topluluktan kadınları, özellikle kadınlar için silahlanmanın ne kadar önemli olduğunu; silahsız kadınların dinci faşist çeteler karşısında ne gibi felaket ve acılarla karşılaşacaklarını, en son Dürzi, ondan önce ve halen Alevi, daha öncesinde Ezidi kadınların başlarına gelenlerden görüyor, öğreniyorlar.

Bütün bunlar, ezilen, katliam tehdidi altındaki halkları ama özellikle de o halkların kadınlarını birbirine yaklaştırıyor, tam bir dayanışma içinde olmalarını sağlıyor, silah ve siper yoldaşlığının temelini atıyor.

Şimdi yukarıdaki sorumuzun yanıtını verebiliriz artık. Birinci neden, çetelerin katliam ve kıyımına uğrayan ezilen halklar arasında giderek belirginleşen mücadele birliğinin savaş alanında somutlaşan bir güce dönüşmesinden duyulan korkudur. Faşist Devlet Bahçeli'nin dört beş gün önce, "PYD/YPG terör örgütünün siyonist tuzağa kapılmadan, maksimalist heveslere aldanmadan 27 Şubat imralı çağrısına müzahir hareket etmesi de en azından kendi hayrına olacaktır" biçimindeki [tehdidi](#) bu korkunun eseri kabul edilmeli.

Ezilen, katliama uğrayan, katliam

tehdidi altındaki halklar mücadele bilgi yönünde somut, geri dönülmez adımlar atmadan özellikle Kürt halkına silah bıraktırmak istiyorlar. Bu bakımdan aceleleri var. İşte bir gazete [haberi](#):

"ABD ve Türkiye yetkilileri, Suriye Demokratik Güçleri'ne ayak diremeyi bırakmalarını ve birkaç hafta içinde Şam hükümetine katılmalarını söyledi. (Tom Barrack) 'Eğer siz katılmıyorsanız, katılmayın ama biz sonsuza kadar burada bakıcı ve arabulucu olarak kalmayacağız' dedi."

Söylenen, ABD ve Türkiye'nin Rojava güçlerine 30 günlük süre verdiğidir. Otuz gün ya da daha uzun bir süre, önemi yok. Önemli olan, Şam'daki çetebaşının arkasındaki bu iki gücün acelesinin olduğunun anlaşılmasıdır. Aceleleri var, çünkü kumandan inşa ettikleri Şam'daki çetebası hükümeti her an güme gidebilir. Onun için, tehditler eşliğinde Rojava Güçlerine, bir an evvel şu çete hükümetine tabi olduğunuzu ilan edin diye baskı yapıp duruyorlar.

Şimdi bir başka nedene gelebiliriz. Özellikle ABD, Suriye'de bir plana, bir stratejiye sahip değil ve ne yapacağını bilmiyor. ABD Suriye Özel Temsilcisi Barrack, bu ay yaptığı bir çok açıklamada ABD'nin özerklik gibi taleplere karşı çıktığını ve Suriye'de tek millet, tek ordu, tek devletten yana olduğunu açıkladı. Böylece, ABD'nin güçlü "ulus devletler" in oluşumundan yana olduğu izlenimi verdi. Çok geçmeden, siyonist İsrail, Suriye'yi felç eden bombardımanla, zayıf, parçalanmış, güçten düşmüş, takatsiz bir

Suriye'den yana olduğunu ortaya koyunca ağız değiştirerek "güçlü ulus devletler" in "özellikle Arap devletleri" nin siyonist İsrail'de tehdit olarak görüldüğünü açıkladı.

Evet, siyonist İsrail, Suriye'yi kontrol eden güçlü, merkezi bir devletten değil, zayıf, bölünmüş, parçalanmış bir devletten yana. Ama gel de bunu çetebaşının baş hamisi, çetebaşının Suriye'ye hakim olmasıyla gerçekte kendisinin hakim olacağını düşünen Türkiye'ye kabul ettir! Faşist devlet Bahçeli'nin şu sözleri bu konuda yeterli fikir vermiyor mu:

"İsrail durdurulmalıdır, İsrail pişman edilmelidir, İsrail bedel ödemelidir. Bunun ne şekilde olacağını, yol ve yöntemlerinin nasıl sağlanacağını Türk devlet aklı en etkili biçimde temin edecek kuvvet ve muktedirliğe haizdir."

Elbette boş, bereketsiz, yağış getirmeyen gürlemelerdir. Ama gürlemedir! Türkiye'nin güçlü, merkezi, parçalanmamış, bölünmemiş bir Suriye'den yana olduğunun Devlet Bahçeli'ce ilanıdır. Bu durumda ABD ne yapsın? Aşağı tükürse siyonist İsrail, yukarı tükürse Türkiye. Böylece görülüyor, ne ABD'nin, ne siyonist İsrail'in, ne de faşist devletin planları, politikaları tutuyor. Her bir adım bir karşı gücün adımı, her bir plan bir başka gücün planı tarafından etkisiz hale getiriliyor ve bu böyle sürüp giderken ezilen halklar, başta Kürt, Dürzi halkları ve Aleviler, mücadele birliğine yaklaşan adımları hızla atıyorlar.

Suriye, bir kez daha büyük bir alt-üst oluşa doğru hızla gidiyor.

Altındağ Belediyesi İşçilerine Polis Saldırısı

Ankara'da AKP'li Altındağ Belediyesi'nde, Hizmet İş Sendikası ile belediye arasında TİS görüşmelerinde yaşanan anlaşmazlık nedeniyle grev kararı alınmıştı. Grev kararı üzerine sendikalı 50 işçi işten atılınca eyleme başladılar. İşten atılan işçiler 4 aydır belediye binası önünde eylemlerini sürdürüyordu.

İşlerine dönmek için belediye önüne çadır kurarak nöbet eylemi başlatan işçilere 17 Temmuz günü polis saldırdı.

11 Nisan'da da AKP'li Altındağ Belediye Başkanı Veysel Tiryaki ve belediye bürokratları, işçilerin çadırına saldırarak işçileri darp etmeye çalışmıştı. İşçilerin direnişi bırakmaları için çeşitli baskılar uygulayan belediye yönetimi polis zoruyla direnişi kırmaya çalışıyor.

Gazhane Beltur'da Eylem

Bir ay önce haksız bir şekilde uydurma gerekçelerle işten atılan Dev Turizm-İş Sendikası Marmara Şube üyesi Beltur işçileri, 17 Temmuz günü işyerleri olan Kadıköy'de bulunan Gazhane Beltur içinde iş yerini terk etmeme ve oturma eylemi gerçekleştirdi.

İşçilerin kendi aralarında kullandıkları sosyal medya yazışmaları gerekçe gösterilerek 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 26. maddesiyle işten atılan üç Beltur işçisi, bir aydır işlerine geri dönmek için mücadele ediyor.

Beltur Genel Müdürlüğü, Beltur tesisleri ve İBB binası önünde eylemlerle yaşadıkları hukuksuzluğu dile getirmelerine rağmen bir muhatap bulamıyor, İBB yönetiminin de sessiz kalarak bu gaspa ortak olduğunu vurguluyor.

Beltur işçileri, "Biz hakkımızı almak için bugün Gazhane Beltur'da oturma eylemindeyiz. Buradayız, gitmeyi düşünmüyoruz. En azından bir görüşme sağlanana kadar direnişimiz sürecektir" dedi.

"Belediye yönetimi WhatsApp ve Facebook üzerinden sendika yöneticileriyle yapılan sohbetlerdeki eleştirileri hakaret sayarak işten çıkarma gerekçesi yaptı" diyerek 15 Haziran'da Disiplin Kurulu'na çağırıldıklarını ifade eden Şentürk Değirmenci, "Bize bu yazışmalarla ilgili 'Ne diyorsunuz?' diye soruldu. Biz de bu yazışmaları bizim yaptığımızı söyledik. Ancak hemen ardından, WhatsApp konuşmaları ve Facebook paylaşımları gerekçe gösterilerek üç arkadaşımızın iş akdi feshedildi." dedi.

Mesajlaşma kayıtlarında yalnızca belediye ve sendika yönetimine dair eleştirilerin yer aldığını belirten Değirmenci, işten çıkarmalarda 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 26. maddesinin

dayanak yapıldığını söyledi. Bu madde, 'amirlerine hakaret, tehdit ve iş arkadaşlarına iş yaptırmamak' gibi suçlamaları içerse de, onların süreçlerinin tamamen haksız ve hukuksuz bir işten atma süreci olduğunu vurguladı.

İBB ve CHP yönetiminin bu süreçte sessiz kaldığını belirten Değirmenci, "Yıllarca Beltur'a emek verdik ama karşılığı bu oldu" dedi. Değirmenci, "Beltur'u kölelik düzenine çevirdiler. Sosyal belediyecilik bu değil" sözleriyle tepki gösterdi.

Eylem sırasında tesis amiri, üst yöneticilerden aldığı talimatla emekçilerin eylemi dışarıda sürdürmesini istedi. Emekçilerin bunu reddetmesi üzerine amir, içeride bulunan polislerden emekçileri çıkarmasını talep etti.

Mavi Akdeniz Koleji Önünde Eylem

Öğretmen Sendikası, Antalya'da Güneş Koleji'nin Mavi Akdeniz Koleji tarafından devir alınmasından sonra öğretmenlerin haklarının gasp edilmesi ve bazı öğretmenlerin Kod-26 ile işten atılmasını, 18 Temmuz günü kolej önünde basın açıklaması yaparak protesto etti.

Basın açıklamasını okuyan Sezen Altiner, Antalya Konyaaltı'nda bulunan Güneş Koleji'nin artık faaliyet göstermediğini fakat öğretmenlere yaşattığı hak ihlalleri ve mağduriyetlerle hafızalarda tazeliğini korumakta olduğunu belirtti.

Uzun süredir bu kurumda görev yapan öğretmenlerin yaşadığı hak ihlallerini artık sessizlikle karşılamadıklarını, çünkü bu suskunluğun, geleceklerini ve mesleki onurlarını yok ettiğini ifade eden Altiner, Güneş Kolejinin Mavi Akdeniz Koleji tarafından devralınmasıyla, var olan sorunların çözülmesi bir yana, öğretmenler üzerindeki baskının arttığını, mağduriyetlerini kurumsallaştırdığını aktardı.

Süreç içinde Güneş Koleji'nde öğretmenlere doldurma dersler dayatıldığını, bu uygulamayı kabul etmeyenlere mobbing uygulandığını söyleyen Altiner, "Bazı öğretmenler,

gerçeğe aykırı beyanlarla 'Kod 25'le işten çıkarılmış; böylece öğretmenlerin kıdem ve ihbar tazminatları gasp edilmiştir. Maaşlar sistematik biçimde geç yatırılmış, son aylarda ise ödenmeyen maaşlarla bu durum öğretmenlere karşı bir tehdit aracına dönüştürülmüştür. Öğretime hazırlık ödenekleri yatırılmamış, sigortasız çalıştırma yaygınlaştırılmış, özlük

haklarımız yok sayılmıştır. 12 aylık sözleşmelere rağmen, kurumun devri gerekçesiyle yaz maaşlarının ödenmeyeceği bildirilmiştir" dedi.

Kolej yönetimine seslenen Altiner, okulun onların ticari alanları değil, öğretmenlerin alıntılarıyla kurduğu bir eğitim kurumu olduğunu hatırlatarak mücadele etmeye devam edeceklerini vurguladı.

Kilise İşçilerinin Haklarını Vermiyor

Gözetililerle bizi yıldırıamazlar. Haklarımızı almaktan asla vazgeçmeyeceğiz" diyerek mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

İnşaat işçileri 19 Temmuz Cumartesi günü ise Beyoğlu İstiklal Caddesi'ndeki İtalya Konsoloslugu önünde eylemdeydi. Yapı Yol-İş Sendikası üyesi inşaat işçisi Tamer Mutlu, inşaat işçilerinin iki kilisenin tadilatını yaptığını 2021 yılında başladıklarını ve 2022 başlarında bitirdikleri tadilatla ilişkin ücretlerini alamadıklarını ve iki yılı aşkın süredir bunun için mücadele verdiklerini aktardı.

Hakları gasp edilen işçilerden Abdurrahman Hezer ise San Pasifico Latin Katolik Kilisesi papazının sürekli yalan söyleyerek ilgili kurumları yanılttığını belirterek "Biz bütün ilgili yerlere başvuruda bulunduk. Buna Vatikan da dahil. Fakat hiçbir sorunun çözümü noktasında olumlu bir adım atılmadı. Biz emeğimizin gasp edilmesini kabul etmiyoruz. Ve buradan bir kez daha söylüyorum. Bundan sonra olacıklardan bu konuyla ilgili tüm merciler sorumludur" dedi.

İşçiler sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Büyükkada'da bulunan San Pasifico Latin Katolik Kilisesi ve Beyoğlu'nda bulunan Santa Maria Draperis Kilisesi tadilatını yapan ve hakları iki yıldır gasp edildiği için eylemde olan işçiler, eylemlerinin 10. gününde (17 Temmuz Perşembe) İstiklal Caddesi'nde bulunan Santa Maria Draperis Kilisesi önünde eylemdeydi. İşçilerin basın açıklaması, polis tarafından yine "Taksim'de eylem yasağı" gerekçesiyle engellendi.

Yapı Yol-İş Sendikası'na bağlı işçilerin açıklamasını takip eden Özgür Gelecek gazetesi muhabirinin çekim yapması engellenerek zorla alandan uzaklaştırıldı. Polis, işçileri darp ederek gözaltına aldı. Karakolda ifadeleri alınan Abdurrahman Hezer, Zafer Hezer ve Sezer Çakmak ikmalen serbest bırakıldı.

İşçiler gözaltına alınmalarına tepki göstererek "Gözaltına alarak haklarımızı gasp edenleri koruyorlar.

Suruç Katliamı 10. Yılında

İSTANBUL | Suruç Katliamı'nın 10. yılında Kadıköy Halitağa'da anma yapıldı. Gençlik örgütleri Halitağa'dan Süreyya Operası'na yürüyüş yaptı ve katledilenleri andı.

Suruç Aileleri İnişiyatifi'nin çağrısıyla yapılan anmada Vatan Budak'ın babası Murat Budak **"Kalplerimiz 10 yıldır hep birlikte adalet için atıyor. 33 düş yolcumuz bu toprakların dört bir yanından buluşmuş, umudun adı olmuşlardı. Türktüler, Kürttüler, Çerkezdiler. Suruç Katliamı ile yüzleşmeden, tüm sorumlular yargılanmadan bu ülke nefes alamaz. Yüzleşme için, adalet için yüzümüzü Suruç'a dönmeliyiz. Hiçbir düş yarım kalmayacak"** dedi.

Gebze Kadın Kapalı Cezaevi'den tutsak bulunan ESP Eş Genel Başkanı Deniz Aktaş'ın ve Figen Yüksekdağ'ın gönderdiği mektupların okunduğu anmada SDGF Eşbaşkanı Berfin Polat söz alarak **"Onlar DAİŞ barbarlığı sonucunda yıkılan kentleri onarmaya gittiler. Onlar, Rojava kadın devriminde kendi özgürlüklerini gördükleri için yola çıktılar. 10 yıl önce 33 düş yolcusunu katlederek devrim düşünü yok etmek istediler. Ancak bizler o düşü yaşatmaya devam ediyoruz."** dedi.

HDK Eş Sözcüsü Meral Danış Beştaş konuşmasında **"Rojava**

Devrimi yaşıyor, onlar da yaşıyor. Rojava Devrimi'nde onların yeri çok farklı ve yaşamaya devam ediyor. Söz veriyoruz onların düşü yarım kalmayacak. O düşler omuzlarımızda" dedi.

Açıklamanın ardından gençlik örgütleri "10. Yılında Suruç'un İzinde Gençlik Ayakta! Suruç İçin Adalet Herkes İçin Adalet" pankartı ile Halitağa'dan Süreyya Operası'na yürüyüşe geçti. Burada 33 Düş Yolcusu için saygı duruşu gerçekleştirildi.

"Bu yolculuk; yaşamın ortaklaşabileceğini, başka bir dünyanın mümkün olduğunu gösteren bir yolculuktu. 'Ben'den

'biz'i yaratabilmenin yolculuğuydu. Bu sebeple onlara 'Düş Yolcuları' dedik. Bazıları metropollerde sürdürdükleri gençlik mücadelesiyle çıktı bu yola, bazıları işyerlerinde; bazısının sokaklarda gördükleri 'Kobane'yi yeniden inşa ediyoruz' afişlerindeki çağrı yüreklerinde yanıt buldu."

Açıklama "Gençliği yoksulluğa, geleceksizliğe, hapishanelere, ölüme sürükleyen siyasal iktidardan soracak hesabımız var. herkesi sokaklarda olmaya, umutlarımıza ve geleceğimize sahip çıkmaya, Suruç Katliamının hesabını sormaya çağırıyoruz" denilerek sonlandı.

Katillerden Hesabı Gençlik Soracak

ADANA | Suruç Katliamı'nın 10. yıldönümünde, Kobane'ye oyuncak, kitap ve umut taşımak için yola çıkan 33 devrimci genci anmak ve katliamın hesabını sormak için Adana'da gençlik örgütleri sokağa çıktı. 20 Temmuz günü "Suruç'tan Bugüne Sokaktayız, Katillerden Hesabı Gençlik Soracak" şiarıyla Atatürk Parkı'ndan yürüyüşe geçen gençler, İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme Adana Emek ve Demok-

rasi Platformu da destek verdi.

Basın açıklaması sırasında faşist bir provokatör, bozkurt işareti yaparak kitleyi hedef aldı. Gençlerin ve halkın tepkisiyle alandan uzaklaştırılan şahıs, eylemin sonlarına doğru tekrar alana gelerek saldırıya kalkıştı. Her zaman olduğu gibi polis, saldırıyı koruma altına alırken, devrimci gençlere yöneldi. Yaşanan arbedede bir genç işkenceyle gözaltına alınmak istendi. Polis aracında ağır şiddet

gören genç, kitlenin alandan ayrılması üzerine yarı baygın halde serbest bırakıldı.

Herhangi bir resmi gözaltı yapılmayan eylemde, polis saldırısı sonucu üç genç hastaneye kaldırıldı. Polisin tüm saldırı ve provokasyonlarına rağmen gençlik geri adım atmadı, Suruç'un hesabını sormakta kararlı olduğunu bir kez daha gösterdi.

Eylem, uzun süreli polis ablukasının ardından sonlandırıldı.

Kadınların Bedeni Savaş Meydanı Değildir

Antakya Kadınlar Birlikte Güçlü ve Barışa İhtiyacım Var Kadın İnisiyatifi, 20 Temmuz günü 16.00'da Necmi Asfuroğlu Anadolu Lisesi önünde Suriye'de dinici gerici HTŞ'nin sürdürdüğü Alevi katliamına, katliamda kadınların tecavüze uğramasına, kaçırılmasına karşı basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Suriye'deki Alevi, Dürzi Kadınların Yanındayız! Soykırım Ve Patriyarkaya Karşı İsyandayız" pankartıyla yapılan basın açıklamasında; **"Biz yıllardır 'kadınların bedeni savaş meydanı değildir' diyoruz. Ama her savaşta, her iktidar kavgasında ya da ne zaman bir halk -aynı bugün Suriye'de olduğu gibi- topyekün cezalandırılmaya, imha edilmeye çalışılıyor, kadınların bedeni bir savaş alanına dönüyor."** denildi.

Gazzeli, Rojavalı, İranlı, Suriyeli, Alevi, Dürzi, Ermeni, Süryani, Kürt tüm kadınlarla dayanışmaya devam edeceklerini vurgulayan kadınlar, tüm kadınları Alevilere yönelik soykırıma, bu kapsamda da kadınlara yönelik suçlara karşı mücadeleyi birlikte yükseltmeye çağırdı.

Kırılma Anları

Umut Çakır

Henüz kararsız olan kalabalıklar, kırılma anlarında genel eylem selinde yerlerini almaya başlar.

Az ya da çok uzun bir sürece yayılan, temkinli adımlarla sonucu bir muharebeye doğru akan her isyan dalgası, birden fazla "kırılma anı"na ihtiyaç duyar. Kırılma momentlerinde, genel eylemin farklı zaman ve mekanlarda kazandığı birikimin dağınık yapısı toparlanır, pekişir ve kararlılık kazanır. Hareketi taşıyanlar için bu anlar, göreve ilişkin bilincin berraklaşması ile sonuçlanır. Güç takviyesi sağlandıkça saflar arasında yeni sınıf ilişkileri belirir.

Temmuz ayı, bahsi geçen bir dizi kırılma anından birine sahne oluyor. Bir yanda canına tak eden işçi sınıfı devasa gövdesi ile sahalara iniyor ve şimdiden "genel grev" tartışmaları alevleniyor; diğer yanda devrimci Kürt halkının sessiz bekleyişi öfke fırtınasına dönüşmesin diye iktidar ve ulusal kurtuluş hareketi karşılıklı beklentileri yükseltiyor. Ve nihayet aynı hafta içinde İzmir, Adana, Antalya, Adıyaman belediyelerine operasyon çekiliyor.

Görüldüğü üzere **isyan dalgası ve genel emek hareketi belli bir rutin tutturmuşken, kırılma anını yaratan gelişmeler, dinci**

faşist iktidarın adımlarından kaynaklanıyor. Komik ücret teklifi ile kamu işçisini kıskırtan bizzat iktidar. NATO zirvesinden kulaklara fısıldanan öğütlerle ulusal kurtuluş hareketinin elindeki silahları bir an önce alabilmek için tırıs kalkan yine iktidar. Hızını alamayıp belediyeleri ezen de o. Sonuçta **boşa çıkan her vaat, ölçüsüz baskı kadar isyan sebebidir Bu açıdan bakıldığında dinci faşizmin sonsuz bir dehşeti yaşamaktansa, dehşetli bir sonu tercih ettiği söylenebilir.**

Bu operasyonları ve kıskırtıcı adımları "sonu gelmiş bir iktidarın son çırpınışları" biçimde açıklamak, hem fazlasıyla yüzeyseldir hem de reform - devrim ayrımını bulanıklaştıran gri alanlar yaratır. Çünkü esas sorular bu çözümlemede henüz yanıtsızdır. Dinci faşist iktidarın sonunu getirecek olan nedir, sokaklardan güç devşiren bir seçim/sandık hamlesi mi? İktidarın asıl korkusu, seçmen hesaplarında azınlığa düşmüş olmak mı? İkinci soruya cevap, ilkinde de aydınlatır.

Okurların çok iyi bildiği o cevabı buraya kaydedelim. Seçmen gözünde azınlığa düşmek, dinci faşist iktidarı zerre kadar korkutmuyor. Çünkü çok uzun süredir zaten azınlıktadır ama sandıktan tavşan çıkarmayı hep başarmıştır. Okurun iyi bildiği ama reformist cenahın gözünü kapamayı tercih ettiği gerçeği anımsayalım. Şapkadan tavşanı, emperyalist finans oligarşisi ve Türk tekerci sermayesinin koşulsuz desteği ile çıkarmıştır dinci faşizm. Emperyalizm, iktidara üzerinde bolca manipülasyon yapabileceği dijital seçim sistemi aparatları hediye etti; Türk tekelleri ise %90'lık tekel gücü sağlayan basın aparatını... Hikayenin uzun bir geçmişi var, çokça anlatıldı, tekrar etmeye gerek kalmıyor.

O halde dinci faşizmi kırılma anına hazırlayan, panik dolu adımlara sürükleyen gelişme nedir? Son haftalarda dışarıda emperyalist merkezlerden, içeride tekellerden ardı ardına sinyaller gelmeye başlamıştı. Tüm dünyaya canlı yayın servis etti, ki en ciddi sinyal

budur. Finans baronlarının sözcüsü gazeteler, banka raporları ardı ardına RTE'nin ülkeyi artık yönetemediği ve ekonomik çöküş karşısında yenilgiye mahkum olduğunu yazıp çizmeye başladılar. Bu yazılan ve çizilenlerden cesaret alan içerideki tekel sözcüleri sıraya girerek, ekonomik çöküşün resmini göstermeye başladılar. Dinci faşizm bu gelişmelerin ne ile sonuçlanacağını biliyor, geçmişten tecrübesi var. Dijital seçim sisteminin anahtarlarını elinde tutan ABD de son yerel seçimde dinci faşizmin manipülasyon imkanlarını daraltmıştı. Çünkü RTE, genel seçime dair emperyalist efendilerle zımnen yapılan mutabakata uymayıp, mecliste çoğunluğu muhalefete vermemişti. %90'lık desteğe sahip basını kaybetmenin sonuçlarını RTE iyi bilir. 2001 krizinde Ecevit hakkında basında çıkan yazılar, dönemin hükümetini sandıkta sıfırlamaya yetmişti.

Ama korkunun ecele faydası yok. Dinci faşist iktidar emperyalist finans oligarşisini (sadece Trump değil) ve Türk tekelci sermayesini yanında tutabilmek için, giderek daha fazla zorlanıyor, adeta cambazlık sergiliyor. Ancak görüşmeler o yönde ki, her ikisine aynı hoşnutlukla idare edebilmek imkansız.

Prof. Erinç Yeldan, 25 Nisan tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan "finansal arbitraj" tablosu ile meseleye açıklık getirecek veriler sunuyor. Tablo 2003-2025 arası finansal arbitrajın (faiz oranıyla döviz kuru arasındaki kazanç marjı) dalgalı seyrini gösteriyor. Yeldan'ın "AKP'nin altın çağı" dediği 2003 - 2008 arasında arbitraj oranı görülmemiş seviyelerde; %60 - %90 arasında salınıyor. Bu oran bir bakıma emperyalist finans oligarşisinin dinci faşist iktidara desteğinin bir ölçüsü. Oran düştüğünde finans baronlarının yüzü asılıyor, ilişkiler buz kesiyor. 2009-2019 arası dünyada faiz negatif seviyelerde olduğundan, Türkiye'de arbitraj oranının düşük seyretmesi fazla sorun yaratmıyor. Ama Biden dönemine denk gelen 2019-2024 arası oran % -40'lara kadar varıyor. Londra - New York - Washington üçgeninde RTE'nin yüzüne bakan yok. Elbette ki tek etken arbitraj oranı değil, ama bir paralellik olduğu rahatça görülüyor. Nihayet oran son iki yılda ite kaka %40'lara doğru itiliyor ve emperyalist başkentlerde RTE'nin sırtını sıvazlama yarışı başlıyor.

Yeldan'ın adını verdiği "altın

çağ"da yani 2003 - 2008 arası %60'a tırmanan finansal arbitraj, ülke ekonomisini sıcak paraya boğmuştu ve bu gelişmeden Türk tekelci sermayesi epeyce yararlanmıştı. **Ucuz döviz kredileriyle semiren tekeller için 2013, kapkara bir yıldır. O yıl borç dağları, devasa tekellerin başına yıkıldı. Dinci faşist iktidar çareyi faizleri düşürüp enflasyonu arttırmakta, MB rezervlerini ve hazine gelirlerini tekelci talanına açmakta bulmuştu. Bu sayede tekeller kısıcak da olsa kendi altın çağlarını yaşadılar;** emlak varlıkları ve borsa uçtu, şirketler hiç görülmemiş kar oranları ile çalıştılar. Eksi oranlı arbitraj yüzünden dışarı kaçan sıcak paranın boşluğu, yine hiç görülmemiş bir kara para trafiği ile dolduruldu, sermaye ve iktidarı alenen mafyalaştılar. Bu duruma finans baronları epey surat assalar da, kar rekorları kıran tekellerin borç ödemeleri sayesinde yüzleri güldü.

Detaylara girmeden devam edelim: **2018-2024 arası dinci faşizm bir atımlık barutunu tüketti, rezervler eridi, hazine kurudu. Yani finans oligarşisinin sıcak parasına ihtiyaç yeniden başladı.** Arbitraj %40'lara doğru itildi, fakat bu kez içerideki tekellerin aleyhine. Arbitraj yaratan yüksek faiz - düşük kur uçurumunda tekeller boğulmaya başladı. Karlar yine görülmemiş hızla güneş altındaki kar misali eridi, ihracat zararına yapılmaya başladı. Buna sermaye mi dayanır? Hepsini nasırlarına basılmış

Finans baronlarının sözcüsü gazeteler, banka raporları ardı ardına RTE'nin ülkeyi artık yönetemediği ve ekonomik çöküş karşısında yenilgiye mahkum olduğunu yazıp çizmeye başladılar. Bu yazılan ve çizilenlerden cesaret alan içerideki tekel sözcüleri sıraya girerek, ekonomik çöküşün resmini göstermeye başladılar.

gibi kişneyip durdular. TÜSİAD açıkça "sistem çöktü" diye ilan etti. Fakat %40 arbitrajdan memnun finans oligarşisi, Washington'dan dinci faşizme "yürü arkadayız" dedi. Bu gazla 19 Mart'a kapı açıldı; at değiştirmeye heveslenen tekellerin soluğu kesildi, alternatif görünen at (CHP) ameliyat masasına yatırıldı.

Oysa TÜSİAD "sistem çöktü" tespitini boşa yapmamıştı. Arbitraj yüzünden karlar bir anda sıfıra indi, kelimenin gerçek anlamıyla ISO-500 listesindeki tekellerin dönem karları ile borç ödeme kalemleri birbirine denk. **Tekeller ne kazandıysa hepsi borç ödemeye gitti, pek çoğu cepten yani halihazırdaki sermaye birikiminden yemeye başladı.**

Gidişatı isyan dalgaları ve grevler biçiminde yürüyen devrim belirleyecek. Sokakta kırılma anları devrimin gücünü pekiştiriyor, kararsızları ve burjuva muhalefetin boş lakırdılarına kapılanları uyandırıyor.

Ve bu durum, sınıflar savaşında yeni bir alan açtı. Kazandığını borç ödemeye harcayan tekeller için, emek gücü harcamalarını düşürmekten başka bir yol kalmadı. Ne yeni yatırımla sömürü oranını nispi olarak yükseltmek, ne de yeni pazarlara ulaşıp kapasite genişletmek... bu yollar kapanmıştı. Bu da emek sermayeye çelişkisini tıpkı mutlak sömürü oranına yüklenme zorunluluğu gibi, kısa sürede bir "mutlak çelişki" düzeyine tırmandırdı. Öyle ki, geri adım atanın cehennem çukurunu boylayacağı bir denge oluştu. Bu sistemi çöküşe götüren çatışmaları yaratan cinsten bir dengeydi.

Sonunda şeytanın gör dediğini emperyalist cenahtan görmeye başlayanlar oldu. Hem ekonomi hem siyaset açısından siyaset cephesinde RTE'nin başa çıkamayıp bir belaya bulaştığı yazılmaya başlandı. Trump'ın koltuklaması nedeniyle iktidara karşı hoşnutsuzluklarını erteleyen tekeller, ardı ardına felaket tabloları çizmeye başladılar. İktidara düşen, bir kez daha 19 Mart benzeri bir aksiyondur Temmuz sıcağında...

Sermaye dünyasının iç

çelişkileri genel isyan dalgası ile kendini gösteren devrime nasıl yansıyor? Meselenin farklı yönleri var. İlki sermayenin de ekonomi temelinde "varlık-yokluk" sorunu ile karşılaşmış olmasıdır; bu da emek-sermaye çelişkisini aynı temelde "mutlak çelişki" düzeyine taşıyor; her iki taraf için de bir geri adım felaket anlamı taşıyor. Bu varlık - yokluk arenası, süre giden isyan dalgasında işçi sınıfının müdahale olanaklarını genişletiyor. Bir başka yönden, **yönetenler katındaki kavga, genel isyan dalgasını kendisini koruma kalkanı yapan CHP'yi bir kırılma noktasına taşıyor.**

CHP bugüne dek isyan dalgası içinde kendine sadık kitleyi, iktidarla nihai hesaplaşmayı sandıkta yapmak üzerinden motive ediyordu. Kırılma momentinde bu motivasyon kayboluyor. İktidarın üst üste bindirdiği operasyonlar, isyan dalgası içindeki CHP'li kitleyi daha kararlı, hesaplaşmayı sandığa bırakmadan hükümeti istifaya zorlayacak bir eylem talebi giderek güç kazanıyor. **Tekellerin kurucu partisi CHP, bir süredir boş kürsü**

konuşmalarıyla eylemci kitlelerin özlemleri arasındaki uçurumu idare etmekte zorlanıyordu. Şimdi uçurum, özlem - söylem arasında değil, eylem - söylem arasında çiziliyor. Özgür Özel şimdi giderek acil ihtiyaç haline gelen hükümetin istifasını zorlayacak bir hareket konusunda ayak sürüdükçe, devrimin artçılarıyla, devrimin ileri bölükleri arasındaki farklar kapanıyor.

Gidişatı isyan dalgaları ve grevler biçiminde yürüyen devrim belirleyecek. Sokakta kırılma anları devrimin gücünü pekiştiriyor, kararsızları ve burjuva muhalefetin boş lakırdılarına kapılanları uyandırıyor. Yine de devrim yolu daha büyük engebelere açık. CHP "protestocu" çizgisinde ısrar ederse, devrimin bu engeli aşması zor olmayacak. Ama asıl zorluk, emperyalist efendileri içerideki tekellerin protestocu CHP'yi, bu kez devrimi çalmak amacıyla "Tahrirci CHP"ye dönüştürmesi ile yaşanacaktır. Bu ihtimali küçümseyenler, 2011 Mısır Tahrir Meydanı'nı kimlerin doldurduğuna bakabilir. **Bu zorluk, ancak İzmir grevinde açıkça görüldüğü gibi, proletaryanın kendi bağımsız sınıf çizgisini izlemesiyle açılabilir. Mutlak düzeyde seyreden emek sermaye çelişkisi, işçi sınıfına başka bir tür tutum alma şansı tanımıyor.**

Suriye'de Süreç Nereye Gidiyor?

Taylan Işık

ABD-Türkiye-Siyonist İsrail ve daha pek çok devlet, güç ve örgüt (bunlara HAMAS'ı katmadan geçmemeli) Esad'ın ve rejiminin yıkılması konusunda tam bir ittifak halindeydiler.

Suriye'de sular durulmuyor, durulacağı da yok. Geçtiğimiz yılın Aralık ayının ilk haftasında Beşar Esad ve BAAS rejimini yıkıp, katil bir çeteyi ve onun başını iktidara taşıyanlar, her şeyin "tamam" olduğunu sandılar. Tam bir zafer sarhoşluğu içindeydiler.

Bir çok olay, çatışma, çarpışma ve en sonu Süveyda'da patlak veren çatışmalar, hiçbir şeyin "tamam" olmadığını gösterdi. Leninist Parti, daha o zaman, zafer kazandıklarını sandıkları günün ertesinde, "boşuna sevinmeyin, savaş daha yeni başlıyor" diye yazmıştı.

Süveyda Dürzi halkının yiğit direnişi bu yolda atılmış önemli bir adım oldu. İlk demek mümkün, ama kesinlikle son değil. Başta Kürt halkı olmak üzere, Suriye'nin ezilen halkları bu dinci faşist çeteye ve çetenin arkasındaki emperyalist devletlere, Türkiye gibi faşist gerici devletlere karşı kılıçlarını kınlarından çıkarmış bekliyorlar.

Süreç nereye gidiyor? Aslında bu sorunun yanıtının ilk ipuçlarını, Trump'ın özel temsilci, Türkiye Büyükelçisi ve Ortadoğu temsilcisi -buna "Ortadoğu Valisi" demek belki de en doğrusu- olarak atadığı Tom Barrack vermişti. Bütün bu sıfatları taşıyan ve haliyle, ABD'nin büyük yetkilerle donatıldığı bu adam, ayağının tozuyla yaptığı açıklamalarla, Suriye halklarına, özellikle de çetelerin iktidarlarını

sağlamlaştırmalarının önündeki en büyük engel durumundaki Rojava güçlerine ve Dürzi halkına "ayar" vermeye çalıştı. "Elinizi çabuk tutun yoksa Şam hükümet güçleri" -yani dinci faşist çeteler- "saldıracak" diye açıkladı.

Bu açıklamanın üzerinden günler geçmeden, "Şam hükümet güçleri" yani dinci faşist çeteler, bir bahanesini bularak Süveyda vilayetine saldırdılar. Tıpkı Lazkiye kırsalında Alevi halka yaptıkları gibi, korkunç katliamlar gerçekleştirdiler. Burada "ordu" biçiminde silahlanmış dinci faşist çetelerin vahşeti üzerinde durmanın anlamı yok, sosyal medyada yapılan vahşeti belgeleyen videolar fazlasıyla var. Konumuz açısından, bu saldırı ve vahşetin ABD adına, Tom Barrack'ın açıklamasıyla bağına işaret etmek istiyoruz.

Sözü uzatmadan söyleyelim; **Süveyda saldırısı, Rojava güçlerine gözdağı amaçlı bir mesajdı.** Geniş yetkilerle donatılmış Tom Barrack, bir kaç gün öncesinde şunları demişti:

"Dürüst olmak gerekirse, DSG'nin bu durumu kabul etme, müzakere etme ve bu yönde adım atma konusunda ağır davrandığını düşünüyorum. Onlara tavsiyem de bu süreci hızlandırmalarıdır. Tek bir yol var, o yol da Şam'dır. Mesaj budur." Evet mesaj budur!

Geride bıraktığımız on onbeş gün içerisinde açıklama yapma isha-

line yakalandığı anlaşılan bu emperyalist efendi, hemen arkasından, yukarıdaki düşüncelerini pekiştiren şu açıklamayı yaptı:

"Ancak asıl soru şu, onlara ne borçluyuz? Onlara bir devlet içinde kendi bağımsız yönetimlerini kurma hakkını borçlu değiliz.... Bu yeni rejimde tek Suriye ile nasıl bütünleşecekleri konusunda makul olunması gerekiyor. Suriye (yani çete başı ve maiyeti -yn.) şunu savunuyor; federal bir sistemle Suriye olamaz. Aynı ayrı Dürzi güçleri Dürzi gibi giyinip, Alevi Alevi gibi giyinip, Kürt Kürt gibi giyinip Suriye'de ordu olamaz."

Güzel sözler, sağa sola çekştirilmeyecek derecede net ve açık! Tam bu noktada, konuyu dağıtmadan okurun dikkatini, şoven ve sosyal şovenlerin bir yalanına çekmek istiyoruz. Türkiye'de MHP ile birlikte şovenizmin propagandasının başını çeken Perinçek ile onu taklit eden, örneğin TKP gibi, sosyal şovenlerin yalanı şuydu: *"ABD, Türkiye ve Suriye'yi bölüp Kürtlere bir devlet kurdurmak istiyor"*. Yalanın özü bu, biçimi koşullara göre değişiyordu elbette. Tom Barrack, bütün bu şoven propagandanın zeminini bir açıklamayla ortadan kaldırdı: Şimdi, ABD'ye boyun eğmeyen Esad ve rejiminin yıkılıp, katil sürüsü çetenin iktidarı ele geçirmesinden sonra ABD için artık "Suriye'de tek yol Şam".

ABD ve Türkiye, başka gerici

Halkların mücadele birliği emperyalist planları, Türkiye'nin işgal niyetlerini, siyonist İsrail'in Suriye'yi sonu gelmez bir iç savaşa sürükleme oyunları boşa çıkartılabilir.

Arap devletleriyle birlikte Esad ve rejiminden "kurtulmuş" Suriye'yi tekrar ayağa dikmek, Ortadoğu'da gerici-liğin, dinci faşizmin, karşı-devrimin güçlü bir kalesi haline getirmek için kolları sıvamış görünüyorlar. Tom Barrack'ın açıklamalarıyla AKP sözcü-sü Ömer Çelik'in, Suriye'de "Tek bir Suriye, tek bir Suriye ordusu, tek bir Suriye vatani" vs açıklamalarının bu derece örtüşmesinin *anlamı* budur.

Siyonist İsrail'in Süveyda'da, Dürzi halkın koruyuculuğuna soyunması, Türkiye ve ABD'nin bu açıklamalarıyla çelişmiyor mu?

Önce şu olgunun altını çizelim: **ABD-Türkiye-Siyonist İsrail ve daha pek çok devlet, güç ve örgüt (bunlara HAMAS'ı katmadan geçmemeli) Esad'ın ve rejiminin yıkılması konusunda tam bir ittifak halindeydiler.** Ancak bu ittifak, ittifa-ka dahil tüm güçlerin her konuda çıkar ve düşünce birliği içinde oldukları anlamına gelmiyor, gelmez de. Amaç hasıl olunca yani Esad ve rejimi yıkılıp çeteler Şam'a yerleşince, ittifak içindeki çıkar ve düşünce ayrılıkları ön plana çıkmaya başladı. Leninist Parti, Esad ve rejiminin yıkılmasının ikinci günü buna işaret etmiş ve şimdi bu sırtlanların birbirlerine düşeceği zamanın geldiğine işaret etmişti.

ABD-Türkiye ve muhtemeldir ki başka gerici Arap devletleri şimdi "Tek bir Suriye, tek bir Suriye ordusu, tek bir Suriye vatani" hedefini güderken, siyonist İsrail, kendi güvenliği ve geleceği için bambaşka bir hedefe varmaya çalışıyor. Bu hedef, en özet haliyle, Suriye'de, mezhep, din, ulusal

kimlik, aşiret gibi hassas çelişkileri kaşıyarak, Suriye'yi bitmez, tükenmez bir iç savaşın içine sürüklemek... Tıpkı, Lübnan'ın 1975'te başlayıp ancak 1989'da Taif Anlaşmasıyla resmen (iç savaş fiilen, ancak o tarihten bir süre sonra bitirilebilmişti), bitirildi. On dört-on beş yıl süren iç savaş Lübnan devletini ve ülkesini bugün bile, aradan geçen onlarca seneye rağmen, ayağa kalkamayacak hale getirdi.

Siyonist İsrail, Golan Tepeleri gibi toprak ilhakları dahil, coğrafyasını genişleterek; ama ondan önemlisi, siyonist İsrail'i yediden yetmişe "düşman" belleyen bir halkın yaşadığı Suriye'yi bir daha ayağa kalkamayacak hale getirme amacıyla. Ne Dürzi halk, ne Kürt halkı ne de başkası gerçekte siyonistlerin umurundadır. Dün, Dürzi halkı katletmek için Süveyda'ya giden çeteleri bombalayan İsrail'in tek hareket dürtüsü budur. Unutmamak gerekir ki, siyonist İsrail, ABD ve Türkiye ile birlikte düne kadar Esad ve rejimine karşı Colani denen çete başının baş hamilerindendi.

Dün Esad ve rejimini yıkmak için kurulan bu "ittifak" içindeki çelişkiler bir çatışmaya yol açacak şiddette uzlaşmaz çelişkiler mi? Değil elbette! Bu çelişkilerden doğan pratik sorunları, aynı yolda yürüyenlerin "itiş kakış"ı saymak mümkün. Bu "itiş kakış"a rağmen, örneğin Türkiye'den siyonist İsrail'e petrol akışı milim aksamadan sürüyor. ABD ve diğer emperyalistler açısından vazgeçilmez olan şey, siyonist İsrail'in güvenliğidir.

Tom Barrack'ın, hani neredeyse Türkiye'nin ağızyla diyebileceğimiz

açıklamaları ABD'nin resmi politikasını yansıtmıyor mu? Kesinlikle resmi politikalarını yansıtıyor. **ABD'nin HTŞ denen çetelerle ilişkisi yeni değil. Sonunda Şara denen çetebaşının az çok sadık olduğuna inanç getirince, ABD ona kravat taktırıp devlet devlet gezmesinin önünü açtı. Bu, ABD'nin Şara denen çete başı atına oynamaya başladığının ilk kanıtı oldu.** Devamını Tom Barrack, "Şara'nın etrafında bir koruma sistemi oluşturmamız" sözleriyle getirdi: Çete başı artık kravatlı halde, ABD'nin koruması altındaydı.

ABD-dinci faşist çete ve elbette Türkiye "ittifakı"nın Suriye halkları için kan ve ölüm getirecek bir gelişme olduğu tartışma götürmez. Dün Dürzi halkın, ondan önce Alevi Arap halkın başına gelen felaketlerin yarın, bu çete başı ve maiyeti gücünü toparlar toparlamaz, Kürt ve başka halkların da başına geleceğinin işareti kabul edilmeli.

Fakat bütün bunlar, kaçınılmaz olaylar değil. Halkların direnişi, "devrimci halk savaşı" temelinde geliştirilecek bir devrimci hareket ve elbette tüm bunların kaldırıcı olacak **halkların mücadele birliği emperyalist planları, Türkiye'nin işgal niyetlerini, siyonist İsrail'in Suriye'yi sonu gelmez bir iç savaşa sürükleme oyunları boşa çıkartılabilir.**

Demokratik Suriye, halkların mücadele birliği ile çetelerden ve onların dayandığı güçlerden temizlenerek kurulabilir.